

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 527/2025
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца „Cafe Shuma“, д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Бојана Блажић, адвокат из ..., против тужене ЈП Ада Циганлија Београд, чији је пуномоћник Лазар Крстић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3351/24 од 27.03.2025. године, у седници одржаној дана 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3351/24 од 27.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3351/24 од 27.03.2025. године, у ставу првом изреке, потврђено је решење Привредног суда у Београду П 1224/24 од 17.05.2024. године којим је одбијен предлог туженог за враћање у пређашње стање поднет 14.05.2024. године. Ставом другим изреке, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 1224/24 од 23.04.2024. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је према туженом у преосталом делу ништав и да не производи правно дејство Уговор о закупу број 3-10-IV/11 од 05.06.2013. године закључен између правног претходника тужиоца АА и ББ ОР Угоститељска радња „Cafe klub Shuma“ Београд и туженог и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 710.106,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по

оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Нижестепеним одлукама утврђено је да је предметни уговор у преосталом делу ништав у смислу члана 22. став 4. Закона о јавној својини у вези са чланом 103. став 1. Закона о облигационим односима. Ово из разлога што на наведеном земљишту је уписано право својине Републике Србије из чега се закључује да се ради о земљишту у државној својини. Тужилац није носилац права јавне својине, као ни права коришћења из члана 19. Закона о јавној својини, нити има писаних доказа да је за наведени део плаже Влада одредила Град Београд да располаже тим делом државног земљишта, нити је Статутом Града Београда одређен орган који би одлучивао о располагању тим делом државног земљишта који је тужени издао тужиоцу у закуп.

Правноснажним решењем, одбијен је предлог туженог за враћање у пређашње стање. Врховни суд налази да и у овом делу нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите и разлоге за одбијање предлога за враћање у пређашње стање. Ревизијски наводи који се односе на примену процесних правила и утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у

новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 10.08.2022. године, а вредност предмета спора је 2.272.727,00 динара. Како се ради о привредном спору мале вредности ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**